

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

9. Quibusnam in rebus Ecclesia sit iure communi immunis ac libera.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

neribus, quare immunitas ecclesiarum, ut ait Goffredus in summa, est priuilegium, quo ecclesiæ, & ecclasticæ personæ, & res sunt liberae ab iis officijs, munencibus, & oneribus, quæ laicis conueniuntur. quapropter presenti loco dicendum est mihi de immunitate, quæ iure communis ecclastica loca, personæ & res fruuntur.

Primo queritur, Quanam Ecclesiastica loca immunitate gaudent videlicet, An ecclesiæ non consecratae, & an interdicta, vel polluta, & An Oratoria, & Hospitalia domus causa communis pietatis extractæ, immunitate potiantur? In primis, non solum ecclesiæ consecratae, sed etiam quæ non sunt consecratae gaudent immunitate, ea Ecclœ, de immunit. Ecclœ. hoc tamen locum habet in Ecclœ, quæ sunt fundatae auctoritate Episcopi primum lapidem in fundatione ponentis.

Dubiz quæstionis est, An id locum habeat, etiam si in talibus ecclœsij nondum fuerint diuina celebrata? Ratio dubitandi est, quia in hoc videatur exigere in c. Ecclœ. loco citato, & Glossa ibi sentire videtur, id esse necessarium. At Hostien. & Abbo in eo capite consentit non requiri, sed satis esse, ipsas ecclœsias auctoritate Episcopi, esse fundatas, & eo ipso depuratas ad diuina celebranda. Sic etiam senferunt cum Hesieni Jeanne Lignatus, Cardinale, & Laurentius in Clement. 1. de penitent. & remiss. ut testatur Panorm. in ca. Ecclœ. citato. Hac opinio magis ad veritatem accedit. nam fauores Ecclœsiarum non sunt restringendi, sed laxandi, ex e. adia. de reg. iur. in 6.

Item ratio legis, in c. Ecclœ. non innititur in eo, quod diuina celebrantur, sed quod ecclœsia auctoritate Episcopi sit fundata, & depurata ad diuina obsequia, & vobis. Itē, quia ratio in lege posita, legem procedit ad terminos, & limites ipsius rationis: videtur enim ratio legis esse ipsa lex, l. Cum pater. §. dulcissimæ, ff. de lega. 2. & l. Non dubium. C. de legib. & in c. vlt. de reg. Iur. in 6. in narratione vero legis sepe ponuntur plura, ad que lex non extendit. Narratio enim non est ipsa lex, sed facti commemoratio.

Secundo queritur, An domus hospitalia causa communis pietatis adscirbe, gaudent immunitate? Gaudent dummodo episcopi auctoritate fundentur. Id colligitur ex l. Omnia priuilegia. C. de Episcopio & Clericis. Sic Laurentius Clem. 1. de penitent. & remiss. Panorm. in ca. Ecclœ. n. 7. de immunit. Ecclœ.

Item queritur, An Oratoria habent huiusmodi priuilegia? Goffred. teste Abbatore loco citato dicit, Oratoria, quæ in ædibus priuatorum hominum eriguntur, non habere, quia sunt loca profana, quamvis pia, non tamens sacra. Vnde talia Oratoria reduci possunt ad priores profanos vobis: ut sepe redeunt solo autu dominorum, ut docet Innocent. in c. Inter dilectos, de donatio. At vero si Oratoria Episcopi auctoritate fundentur, & diuinis vobis depurantur, priuilegio fruuntur immunitatis. Panormitan. cap. Ecclœ. num. 7. de immunit. Ecclœ. Quapropter huiusmodi Oratoria ad vobis profanos reverti non possunt: sicut ceteræ Episcopi auctoritate diuino obsequio & cultui destinatae, ad profanos retrocuri non possunt: cum tamen possint, si abique villa Episcopi auctoritate ad diuina fuerint depurata. Res enim, aut locus, non sit religiosus, aut fæcer priuati hominis auctoritate, nisi Episcopi auctoritas accesserit.

Quarto queritur, An ecclœsia interdicta gaudent priuilegio immunitatis? Gaudent: sic Abbas in c. Ecclœ. citato numer. 8. vbi citat Goffredum, & Vincentium, & Hesiensem, sic etiam sensit Archid. in cap. Pater noster. 17. quest. 4. & id probat argumentum sumprum à simili. Nam Clericus licet sit interdictus, suspensus, vel excommunicatus, retinet priuilegium immunitatis, videlicet priuilegium Canonis, & fort. cap. dictum distinct. 81. & cap. Ac si Clerici de iud. ad finem.

Quinto queritur, An Episcopi palatum habeat priuilegium immunitatis? Glossa & Innocent. in c. Confirmiss. 16. qu. 4. simpliciter dicunt habere. Hostien. vero, cap. inter alia, de Immunit. Ecclœ. ait habere, dummodo sit intra

quinq; reginta passus, qui deputantur ad Ecclœ. atrium, & circuitum. c. Sicut antiquitus 17. q. 4. Hugo autem, ut testatur Abbas in c. Ecclœ. de Immunit. Ecclœ. num. 9. sensit, tum gaudere huiusmodi priuilegio domum Episcopi, quando in ea est Cappella extracta, & diuinis vobis deputata. Abbas loco citato sequitur opinionem Glossæ, & Innoc. quam probat à simili, quia familia Episc. gaudet priuilegio fori, quamvis sit secularis, ut notant Autiores in cap. ultim. de offic. Archid. Item quia fauores sunt laxandi, non restringendi. cap. Odia. de reg. Iur. in 6. Item quia in ca. Confirmiss. 17. q. 4. simpliciter dicitur, Episcop. domum huiusmodi priuilegio gaudete: ar vbi Iura nihil distingunt, ne nos distinguerem debemus.

Sexto queritur, An Coemeterium ecclœsiae habeat priuilegium immunitatis? Habet. cap. Si quis contumax. 17. qu. 4. vnde interdicta ecclœsia, interdictum quoque censeatur Coemeterium ei contignum, cap. Si Cimetus de sent. ex com. in 6. Nam sicut ecclœsia consecratur ad orandum in ea, & rem diuinam faciendam, & audiendam, & ecclœstica Sacra menta suscipienda: sic consecratur Coemeterium ad sepulturam Christianorum.

Si roges, An is, cui est interdictus ingressus in ecclœsiam, sit quoque interdicta sepultrura in coemeterio? Respondeo, esse interdictum. cap. Is cui. de sent. excommun. in 6. Si iterum quæras, An hoc locum etiam habeat in coemeterio, quamvis non sit ecclœsia contignum? Respondeo, locum habere. Glossa in cap. Is cui. supra citato, in verbo. (Camiterio) Si dicas, eur ecclœsia interdicta, solum contignum coemeterium pro interdicto habetur, & tamen si aliqui est interdictus ingressus in ecclœsiam, interdictus quoque censetur in coemeterio, quod non est ecclœsia contignum? Respondeo, cum Glossa loco citato, non esse idem iuris de interdicta ecclœsia, quod est de eo, qui interdictus ingressus in ecclœsiam, quia primum interdictum est loci, quare interdicta ecclœsia, interdictum est Coemeterium illi coniunctum, non quod est separatum: at secundum interdictum est personæ, non loci. Quare sicut is cui est interdictus ingressus in ecclœsiam, non potest diuina celebrare in ecclœsia: sic etiam non potest sepeliti in Coemeterio, quamvis sit ab ecclœsia seicutum.

Septimo queritur, An porticus ecclœsiae adhærens, gaudet immunitatis? Gaudet. Panormi. in cap. Ecclœ. de immunitate Ecclœ. num. 10. & probat ex cap. si quis contumax 17. quest. 4. Vnde colligit, pœnam constitutam in eos, qui irrumpunt in domum, locum habere in his etiam, qui irrumpunt in porticum. Et id probat auctoritate Bartoli, in l. Memoris, ff. de offic. Procons. & in l. Item apud Labecenem, ff. de Iuris.

CAP. IX.

Quibusnam in rebus Ecclœsia sit Iure communis immunitas, ac libera.

DE hac re Panormit. cap. 1. & c. Cum Ecclœsia, & ca. Inter alia de immunit. ecclœ. in 6.

Primo queritur, An iudicia secularia fieri possint in ecclœsia? Non possunt in cap. Cum Ecclœsia statuitur, ne iudices secularis causas Criminales, vbi de sanguinis effusione, vel de corporali pœna agitur, sub interminatio ne anathematis tractent. Si roges, An iudicium secularia ciuile possit in ecclœsia fieri? Non potest: ut patet ex cap. Deces de Immunit. ecclœ. in 6. Quid si fiat iudicium, aut sententia à iudice proferatur, valebitne? Minime: quia in cap. Docet modo citato, statuitur, ut omni robre firmatis carreat iudicium, si in Ecclœsia fiat, ac contractus in Ecclœsia facti valent, quamvis peccatum sit eos ibi celebrare. Glossa in predict. cap. docet, & Abbas in c. cum ecclœsia. quia c. docet, ad contractus non protenditur.

Ierum quæres, An faltem causam ecclœsticam possit licite in Ecclœsia tractare Index Ecclœsticus? Potest. Glossa, & Panormit. & alij c. ecclœsia predicto. Id probant ex

cap.

cap. praeceptum, 2 quest. 2. & ca. Quia fronte do appillas. quia nusquam in iure Canonico tale iudicium prohibitum inuenitur.

Secundo queritur, Quid dicendum, si actori, vel reo est interdictus in Ecclesiastam ingressus, & causa iudicialis in Ecclesia tractatur, An licite possit actor, vel reus, ad iudicium venire? Respondeo cum Panormitanus, in ca. prefato. Cum Ecclesia. nu. 5. actionem licite non posse in Ecclesiastam ingredi, ac proinde à iudicio repelliri, nec propter culpmulos locus iudicij mutari debet, quare si vult in iudicio iudicari, absolutionem impetrat: reus tamen iure potest ad iudicium venire; qui venit vocatus, & necessitate mandatis. intelleximus in Iudic.

Tertio queritur, An tutor vel curator, pupillo vel minori possit in Ecclesia dari? Anchala, in c. Cum Ecclesia citato responder possit, quia huiusmodi iudicialis causa est ipsa. Panormitanus vero in end. capis. nu. 8. distinguere generaliter, vel causa iudicialis est iurisdictionis voluntaria, vel contentiose. Si voluntaria, potest iure in Ecclesia expediti, quia in cap. Decet de Immunit. Eccles. in sexto prohibetur iudicia, quia fieri solent cum strepore forensi seu iudiciali, quale non est, quod per iurisdictionem voluntati expeditur: si causa iudicialis est contentiose, nequit iure in Ecclesia tractari, etiam si fuerit causa pia: quia in c. decet, generatim statutum, ne villa iudicia facultaria in Ecclesia habant: & Index in suo tribunal, non in Ecclesia debet causas agere, & lites dirimere.

Quarto queritur, An possit in Ecclesia ad litterarium & honorificum Doctoris, vel Magistri gradum promoueri? Respondeo, cum Joanne Andr. in c. decet. de consec. Ecclesie in sexto. & Abbate in c. Cum Ecclesia, cod. rit. posse: quia huiusmodi actus honestatem continet, & id habet consuetudo approbata. Si roges, An in Ecclesia fieri queant exercitationes litterariae, cuiusmodi sunt disputationes, repetitiones, & praelectiones? Respondeo Abbas posse, nam scientia res sancta dicitur, in l. 1. §. Est quidem ff. de varijs, & extraordinari cognitione.

Quinto queritur, An laicorum societas, quae vulgo, Confabernates vocantur, possint in Ecclesia conuenire, ut ibi sua Concilia peragant, & conciones habeant, & negotia tractent? Respondeo, cum eisdem Auditoribus, Joanne Andrea, & Panor. non posse, quia in cap. Decet supra citato, appetere dicitur, confessus in Ecclesiastis conlamaritiones, seditiones, negotiations, praeterea inuidiarum, & fori, vniuersitatis, & Societas quorumlibet concilia, conciones, & publica parlementa: possunt rame in Ecclesia congregari, ut opus aliquod pium, & spirituale efficiant, nimirum, ut offerant aliquid Deo, vel sancti eius. Sic etiam Abbas cum Ioan. Andr. locis supra citato. Nunquid in Ecclesia vendi queunt candelae? Angelus ait, id esse permittum, vel tolerari posse, nec obstat, quod Dominus eicit è templo videntes columnas, quia in templo siebant pœta, & alia quæ diuinum cultum impediabant. Rosella dicit posse vendi, si id fiat ad creditum pietatem promouendam; non aliter, certe in Ecclesia omnis negotiatio, & contractus, qui sit lucrati caufa, vel diuinum officia perturbat, vel impedit, prohibetur. Sylva. in verbo immunitas. 1. quest. 2. vers. 5. intra Ecclesiam.

Sexto queritur, An possit Ecclesia inferire loco castri, vel propugnaculi ad offendendos aliquos? Non potest cap. Sanctorum. 10. quest. 1. Innoc. Hostien. & aliis in c. Cum Ecclesia supra citato. Necessest tamen possent Christiani in Ecclesia conuenire tanquam in locum tutum, ut ibi se ab hostibus defendent. Solent enim rustici configere ad ædem facram, vna cum bonis suis tanquam in propugnaculum. Ita Panor. loco cit.

Septimo queritur, An Iudeus secularis possit in domo Ecclesiæ ius dicere? Respondeo Panormit. in c. 1. de Immunit. Eccles. non posse, si eam habeat sua auctoritate quasi ex iure publico ad habitandum. Secus vero esset, si eam conductam haberet, vel ab Ecclesia gratis & liberaliter concessam. Quid si in domo Ecclesiæ ius dicat, valebit ne-

quod facit? Respondeat Abbas loco predicto, valere: quia in c. decet, de Immunit. Eccles. in 6. statutum est, ne rata sint & firma, quæ Index secularis facit in Ecclesia. Et cum haec sit poena, non videatur protendi ad dominum Ecclesiæ: Poena enim, & odia restringuntur, non laxantur. cap. odia, de reg. iur. in sexto.

Octavo queritur, An Ecclesia possit interficere ad excipiendo aliquos tanquam hospites? Non possunt e. 1. de Immunit. Eccles. nec vim habet consuetudo contraria, quia est cum onere Ecclesiarum. Quid dicendum, si clericus, vel secularis bene meritus de Ecclesia, aliquia teleuauit sibi tanquam censum annuum, ut in ea possit hospitiū recipi? Respondeo Innocen. & Abbas in cap. 1. de Immunit. Eccles. posse referuare, auctoritate Episcopii: id probant ex ca. Eleutherius 18. q. 6. & c. cum dilecti, de donat. & c. Verum, de foro compet. eadem ratione, dicit Abbas, Patronum Ecclesie possit sibi ab initio referuare aliquod ius in illa Ecclesia, dummodo id fiat auctoritate, sive consensu Episc. ut habetur in c. Prateres, de Interpatronatu. Item intra Ecclesiastam, vel Cœmiterium nequeunt suppellefilia ponni, vel infirmi in ea iaceere, vel coniuia fieri, nisi propter hostiles incursum, vel alias necessitates, quibus cellantibus ad pristina loca reportari debent, cap. ult. penult. & antep. dist. 42.

Item iudi publici in Ecclesia haberi non possunt, e. cum decorum, de vita & honesta Clericorum. At potest in Ecclesia representari præfere Domini, aduentus Magorum, & ahiud quidvis simile ad pietatem excitandam.

Nono queritur, Quot & qui malefactores ad Ecclesiastam confugient, gaudente immunitate, ita ut inde extrahi iure non possint? c. Inter alia de immunit. Eccles. & l. præsenti. C. debet quia ad Eccles. confugiant, cautum est, ne liber homo quantumcumque malefactor, confugiens ad Ecclesiastam, inde ut abducatur, nec morte, vel pena corporis pro delicto puniatur, sed ab Ecclesia defendatur: idem antea constitutum fuerat in c. definitus, & c. metuentes. 17. q. 4. Excipiuntur tamen in dicto capite inter alia tria genera malefactorum, qui quamvis ad Ecclesiastam confugiant, abripiendo queunt, & puniri. Hi sunt latrones publici, hoc est, qui palam & publice prædantur, vel publicas vias obsident, vel castra tenent, vel transiunt spoliunt. Item nocturni depopulatori agrorum, id est secundum Innocentium, qui noctu sive occulte agros populantur, & segetes valant: vel secundum Panormitanum, qui nocturnis in hidijs in agris, & vijs publicis deprædantur. Item, qui in Cœmiterio, vel Ecclesia committunt delictum enorme, quale est homicidium, sive immunitatis Ecclesiasticae, cap. immunitatem de immunit. Eccles. Secus est, si enormis delictu non perperant, aut non delinquent, sive immunitatis Ecclesiasticae: quæ spes semper adest videtur, & creditur nisi contrarium probetur, ut ait Hostien. in c. citato. Immunitatem. Quid si aliquis in una ecclesia delictum enorme patuerit, & ad aliam confugerit, poteritne ab ea iure defendi? Sylvester in verbo, Immunitas 3. q. 2. ver. Tertium efforum, dicit, cum immunitate non gaudere, etiam in alia ecclesia: quia cum sit una Ecclesia vniuersalis, quamvis multa speciales, qui contra unam delinquit, contra aliam quoque videtur delinquisse. Contrarium tamen, inquit, alicubi confusuridine recepta, seruantur: forte ob eam causam videlicet, quoniam sicut minor vitetur suo priuilegio contra alium minorem, sic eadem ratione una ecclesia contra aliam.

Quid vero deraptoribus Virginum, adulteris, & homicidis dicendum; gaudente immunitate ecclesiæ, si ad eam configerit? Anchala. in c. Inter ea, citato, negat gaudere: quia ita habetur in Auctent. de Mandatu Princip. 5. Quod si delinquentes: contrarium tamen communiter defenditur: quia illam Authentican corrigit Ius Canonum in c. inter citato, quod tantum excipit tria genera prædicta malefactorum.

Si queras, An Iudeus ad ecclesiastam confugiens, gaudente huiusmodi immunitate? Glossa, & Innocentius & Hostien.

enfis in supradict. c. Inter alia, affirmant gaudere. Glossi vero in t. t. C. de his, qui ad Ecclesiam confugiant, & Panorm. in c. Inter alia, negant, nisi venerit ad Ecclesiam studio, & amore fidei, vel religionis, & absque vlla simulatione, hoc est, non fingens velle se Christianum fieri. Prima tamen opinio probabilior videtur, ut ait Sylu. verb. Immunit. 3. qu. 3. quia in c. Inter alia: pradicō generatiōnē constituitur, ut confugientes ad ecclesiam, ab ea defendantur: at vbi Ius non distinguit, nec nos distinguere debemus.

Quid de Pagano ad ecclesiam confugiente dicendum? Innoc. Host. & Glo. idem affirmant, quod de Iudeo: idem iuris esse dicit Sylu. de Hæretico confugiente ad ecclesiam, non quidem hæreticū, sed ob alia crimina. Idem de excommunicato. Ratio eorum est, quia nec hos excipiunt Ius Canonicum in dicto. Inter alia. Clerici vero, aut Religiosi non gaudent hac Immunitate, si iudex ecclesiasticus velit suos Clericos extrahere ab ecclesia, & vel in carcere trudit, vel ut corrigit, aut puniat: & Religiosi, iuxta eorum Regularē & Commune Ius possunt in Monasterio coerceri, & puniri, etiā opus est, etiā in Monasterio ejus, & in arctiore custodiā detrudi. cap. Vniuersitatis, de sentent. excomm. Insuper confugientes ad ecclesiam tempore bellici incursus, non gaudent hac immunitate, si evantrantur loco castri, aut inde pugnant, ut offendant, &c. Sicut antiquitus. 17. q. 4.

Quid dicendum de eo, qui detinetur in carcere, & inde dimittitur iure iurando pollicitus se reditum ad carcerem, gaudet immunitate ad ecclesiam profugiens? Ioan. And. in Additionib. ad Speculatorē, rite de Iure iurandi, respondet distinguendo: Si inique detinetur, redire nullo iure cogitur, præterim imminentē periculo mortis, vel mutilationis: at vero absolutionē a Iuris iurandi viæculo petere debet. Si vero iuste detinetur, reuerti compellitur, ut ait Bart. in l. Religati. ff. de penit. non tamen ecclesia debet permettere, ut per vim extrahatur, nisi præstata cautione idonea, hoc est, fidei sufficiam, vel falti iuratoria.

Item dubit questionis est, An debitor æris alieni ad Ecclesiam confugiens, gaudet immunitate, ita ut inde inuitus abduci non possit? Gloria in Auth. De Mandatis Principiū, §. Publicorum vero tributorum, ait posse extrahēre, qui est debitor tributi publici, quia ita habetur in illa Authent. Sed Petrus Rauennas, q̄dem cit. Et sequitur Cygnus, ut refert Panormit. cap. inter alia, supra citato, numer. 2. 4. sicut, etiam huiusmodi debitorum non esse ab ecclesia vi abripiendū, sed ibi citandum, qui si defendenter fessi, fatus & liber erit, alioqui proceditur contra eum in bonis ipsius, id est, apprehendenter bona eius, & ex illis solvetur tributum Principi debitum. Et Authentica illa Imperatoris constitutio locum non habet, quia generaliter Ius Canonicum prohibet quemquam ex Ecclesia inuitum abduci. cap. Miror. cap. reum. Et cap. Si quis contumax 17. q. 4. Et capitulo; inter alia, cap. citato, & Ius Canonicum ipso quoque Iure Civili comprobatur. l. Praesenti. C. De his, qui ad Ecclesiam confugiunt. §. Jane. Si vero debitor non sit tributus publici, sed æris alieni priuati, gaudet immunitate Ecclesiastica leg. Praesenti, prædicta, & dabit illi securitas, quia ei licet exire, & commorari extra Ecclesiam per triugita dies, intra quod diuum spatiū respondebit ad iudicium vocatus. Et si Index sententiam tulerit infra id temporis, dabit ei optionem, ut eligit quod maluerit, nimis, ut vel sententia pronunciata pareat implens, quod iubetur, & securitati tenet: ut ut ad ecclesiam se referat. Ita Cygnus, quem sequitur Panorm. loc. cit.

Quid dicendum de seruo metu domini ad ecclesiam fugientem? Cap. nullus. Et cap. Si quis contumax 17. q. 4. præcipitur, ne inuitus extrahatur, &c. Inter alia, praesatio habetur, seruum reddendum esse domino si repromiserit ipse dominus, non se illum puniturum, alioqui inuitum seruum domino non licet abripere. Idem habetur in leg. Praesenti, C. de his, qui ad Ecclesiam confugiunt. §. Jane. Instiut. de his, qui sunt sui iuris, vel alieni, amplius quid dicuntur: Et magis seruo succurruntur, non enim redditur iu domino, si meru-

moris, aut grauissima poena, ad Ecclesiam confugerit, sed cogitur dominus illum vendere, interest enim Republice, ne quis abducatur re ius, praesertim seruo: & quod habetur in c. Inter alia, Et in l. Presenti, supr. cit. locum habet in seruo, qui veritus nimiam domini leuitiam, ad ecclesiam fugit: item seruos qui absq; villo delicto, vel propter delictum modicum, ut si forte vnam vini mensuram fuerit domino furatus, & metuens ne à domino, vel à Iudice puniatur, gaudet immunitate ecclesiast. quia habetur in c. Inter alia, Et l. Presenti, supr. dictis.

Decimo quætitur: Quomodo ab ecclesia defendi debeat is, qui ad ipsam confugit in casib. in quib. gaudet immunitate? Respondeo, Rectores ecclesiastarum deberent illic seruare vitam, & membra, & tutum eum efficeret ab omni corporis tormento, siue poena corporali. c. reum. Et cap. Id constitutus, 17. q. 4. & non possunt illum Iudicii pertinere reddere, nisi illi idoneam praefriterit cautionem, videlicet iurando se illum non puniatur. Immo si probabiliter crediderint Rectores ecclesiastarum non seruaturum promissum iure iustando confirmatum, iure exigere queunt cautionem fidei sufficiam. Item defendendus est ab ecclesia contra Iudicem secularē, non solum conantem illum vi abducere, sed etiam obdidentem Ecclesiam, vel denegantem illi, aut requiem, aut quietum, aut vestes consuetas, aut aliquo alio modo vexantem, l. presenti supr. citata.

Vnde decimo quætitur, Quis sit pena constituta in Iudicem secularē contra huicmodi immunitatem Ecclesiasticam facientem? Iure Civili in l. a. Et l. presenti, C. de his, qui ad Eccles. confugiunt, habetur: si quis contrarecerit, sciat se criminis lege Majestatis iure iustum. Et ultimo supplicio puniendum. Iure vero Canonico talis Iudex excommunicari debet, & pena pecuniaria multari, & ad publicam penitentiam adiungi, nec ad communionem admitti nisi restituat ecclesie eum, quem per vim extrahit. ea nullus. ca. Si quis contumax, c. quies, 17. q. 4.

Duodecimo quætitur, In quo consistat ecclesiastica immunitas corum, qui ad ecclesiam confugiant propter delictum? Consistit in duob. Primo, ne inde per vim extrahantur. Secundo, Ne amplius ob illud delictum damnentur ad mortem, vel ad penam corporis. Possunt tamē condemnari pena pecuniaria, & dum in ecclesia comorantur, potest contra eos procedi ciuiliter. Et quamvis ex ecclesia egrediantur, eo tamen ipso quo se mel ad eam confugerunt, gaudent immunitate, ita ut iure non possint vi inde abripi, vel ob illud delictum corporaliter condemnari. c. reum. 17. q. 4.

Decimo tertio quætitur, Cuiusnam sit impensas facere necessarias ad quietum eius, qui fugi se contulit ad ecclesiam? Aliunt quidam, ecclesiam eas impensas facere debere. Id probant ex l. presenti, C. de his, qui ad ecclesiam confugiunt. Et ex c. Definiti. 17. q. 4. Sicut, inquit, Index siue Rektor carceris debet quietum ei, quem tenet in carcere. l. Indicis. C. de Episcop. audien.

Sed dicendum est, cum Panorm. in præd. c. Inter alia, qui ita distinguunt. Aut is habet bona, ex quib. possit vivere, & tunc ex illis bonus debet sibi quietum parare: aut non habet bona, & tunc aut potest arte, vel manuum suarum labore quietum querere, aut non potest. Si primum, inde se alet: si secundum, ecclesia ei quietum ministrabit, tanquam pauperi. Quid si bona habet, sed eis ut non potest, quando in ecclesia comoratur? Tunc ei ecclesia alimenta præbebit: ipse ratiōne restituet impensas, cum suis bonis commodo ut poterit.

¶ Decimo quarto quætitur: Quot & quinam huicmodi Ecclesiasticam violant immunitatem? Respondeo, in primis, eum, qui locum sacrum ingressus, viabducit inde eum, qui seco contulit. Secundo, Qui vi trahit eum, qui est intra ecclesiam, vel coemeterium, manu apprehensa ueste eius, violat hanc etiam immunitatem, sicutis, qui Clericum traheret ueste apprehensa, in excommunicatione incideret. Si quis confugientem ad ecclesiam vo-

catur, non esset huius immunitatis violator, quia sola vis Iure Canonicō prohibetur: ut vis volenti non fit.

Quod si dolo receptus, abducatur ab Ecclesia? Dolus in hac parte pro vi habetur, ut dicit Abbas in ca. vlt. de Imm. Eccles. Tertio, qui ē loco sacro occidit, aut vulnerat alium extra sēdēm sacram, videlicet telo, aut lapide misso, violat hanc ecclesiasticā immunitatem, hoc est, non nisi suffragatur ecclesia, nisi prober, se id sceleris non admisſe ea spē & fiducia, ut protegeretur ab ecclesia. Is item qui ex Ecclesia reducit aliquem, & educūtum occidit, aut vulnerat, habetur pro homicida, vel percutiōne in ecclesia, quia cōspicuum est delictum in ecclesia. Secus est, quando factum est licitum, & in uno loco inchoatur, in alia vero consummatum: tunc finis facti inspicitur: non pri-mū: verbi gratia, statuto decernitur, ut quis impune possit in sua possessione percutere eum, qui in illam ingreditur: Titius irruit in Caium in suam possessionem ingressum: extra illam persequitur fugientem, & percutit, perinde se habet, ac si in possessione sua percutiſſet, quia initium fuit licitum. Quarto, qui in Ecclesia mandatum dedit alicui, vi extra ecclesiam homicidium committeret: aut contra quis extra ecclesiam mandat alteri, ut homicidium perpetraret in ecclesia, nunquid hic ecclesiastica violat immunitatem? Hæc quæſio, inquit Pau-normitanus, pender ex ea, ybinam deliquisse intelligatur is, qui mandatum dedit de delicto parrando? An in loco vbi mandatum est datum, an vbi delictum est factum? Glossa in cap. Pastorale, de fest. & reiudicata, videut innue-re, ibi delinquit, vbi delictum est commissum. Sicut etiam Bartolus in l. Si ut proponitur, ff. de sidesuſoribus, & in l. Non solum, §. Si mandato ff. de Iudicijs. At vero alij sentiunt, intelligi factum delictum, vbi mandatum est dolosum, quando quis mandatum exequitur necessitate iuriis, ut seruus iussu domini.

Decimo quinto quæritur, An qui abducit ab ecclesia aliquem, iure cogatur eum restituere? Abbas in præd. cap. Inter alia, & Bartolus in l. Præsentis supra citata, sentiunt eum qui vi est abstractus, posse iure petere, ut libertati pristine restituatur, quia est ipsius: imo ipsa etiam Ecclesia potest agere, ut restituatur, quia ei itidem est spoliata. Vnde in c. Miror. 17. q. 4. dicitur, ecclesia debet per excommunicationem compellere ad restitutio[n]em extrahentem, & interdicere Clericis, ne recipient oblationes à tota domo sua, quod etiam locum habet in eo, qui ab Ecclesia servum abripuerit, sicut etiam si quis in alieno territorio capiatur, potest iure petere, ut restituatur, Bartol. in l. Si cui, ff. de Accusatione.

CAP. X.

De immunitate quam habent res, & bona Ecclesia-rum, & pie cause.

Primo quæritur, Quot & qua priuilegia habent res Ecclesiæ, & pie cause? Respondeo, multa habere. In primis testamentum factum ob ecclesiam, vel piām causam, valet coram duobus testibus, etiam si ius ciuile in alijs testamentis plures testes requirat. Hoc priuilegium continetur in e. Relatum 1. De tyram. & fauet iuri Canonicō Ius Ciuile. Hac consuſtissima. §. ex imperio. C. De teſtamen[t]. & locum habet non solum coram Iudice Ecclesiastico, sed etiam coram Ciuiili, & seculari. Nam quoties apud Iudicem profanum controv ersia est de testamento pījs, iudicium ferendum est secundum Ius Canonicum, non Ciuiile. Abbas, & ceteri in c. Relatum prædicto, Bart. Salic. l. 1. ut refert Couar. in d. e. Relatum n. t.

Secundum priuilegium: Legata reliqua Ecclesiæ, vel ob piās causas in testamento, quod caret solemni formula Iuris Ciuilis, valent. c. Cum effe. de testa. In huiusmodi legatis sufficiunt duo vel tres testes, quamvis Ius Ciuiile ipsis exposcat.

Si queras, An valcent etiam huiusmodi legata, quando nullum est iure Ciuiili testamentum, quod attinet ad hæredis institutionem? Antonius in cap. Quod Clericis, de juro compet, censet, legata pia vim non habere, quando irruum est testamentum, quantum spectat ad hæredis institutionem. Sic etiam Salicet, in Authen. Cassa. §. irrita. C. de Sacra. Eccles. 9. Soc. conf. 5. vol. 1. Alex. conf. 41. vol. 1. & conf. 177. vol. 3. Iafon in l. Hac consuſtissima, §. Ex imperio. C. De teſtamen[t]. n. 11. Contrarium tamen sentiunt Imola. cap. Quæ in Ecclesiast. de constitut. Anania conf. 28. Antonius Rubens conf. 72. Couarruias in cap. Relatum 1. de testament. numer.

Si obijicias, Hæreditate non adita, pia legata non sunt soluenda, sed cum nullum est testamentum, ob irruam hæreditis institutionem, non auditur hæreditas, ergo pia legata solu non debent. Respondet Couar. falsum est, pia legata non debet, etiam si non audeat hæreditas, quod probat in c. Raynald. §. 3. de testam. n. 11. vbi citat Bar. Bal. Anch. Abbatem, & alios, ut si Titius instituit Caium extraneum hæredem, isq; hæreditatem repudiat, aut non vult adire: aut non potuit, quia ante testatoris mortem decessit, legata pia non tantum actione, sed etiam officio iudicis peti possunt non adita hæreditate.

Tertium priuilegium: Quilibet potest suam rem ecclesiæ vel loco pio reliquerit. Generali, & l. Iubemus. C. de Sacra. Eccles. potest donare inter viuos, sine insinuacione, etiam si excedat quantitatē Iure Ciuiili taxatam. l. Il-lus. C. de Sacra. Eccles. & Auben. De non alien. reb. Eccles. §. Si minus, collat. 2. v.g. Iure Ciuiili cautum est, ne donatio inter viuos sine insinuacione legitima excedat quantitatē quingentorum aureorum l. p. C. de donat. at il quis donet inter viuos Ecclesiæ, vel ob piās causas, etiam sine insinuacione, potest excedere quantum volunt etiam quantitatē. Hofsi. & Ioann. Andr. in c. vlt. de solut. Bart. l. 1. C. de sum. Tri-nit. quamvis Glo. in Auth. de non alie. reb. Eccles. oppositum doceat, sed falso.

Quartum priuilegium: Transfertur dominium rei in ecclesiæ solo pacto, id est, sola nuda promissione, cum tamē in alijs sit necessaria traditio. leg. Ut inter diuinis. C. De Sacra. Eccles. in emptione tamen requiritur solutio pretij, vel fides de eo, aliter dominium non acquiritur, ut ait Glo. in ealge.

Quintum priuilegium: Quidquid emptum fuerit ex pecunia ecclesiæ, etiam circa nomen ipsius Ecclesiæ acquiritur Ecclesiæ c. Apostolicos 12. q. 2. & Glos. ibid. in verbo, conſtruxiſſ. & c. 1. & c. Inquirendum, de pecul. Cler.

Sextum priuilegium: Contra ecclesiam proprio Praelato carentem præscriptio non currit, & superior Praelatus potest agere pro ea. Innocentius in cap. olim. 1. de refut. pp. & colligit ex ca. 1. Dorebus Ecclesia non alien. in jecto: quamvis Barto. dubauerit. l. secunda. ff. de aqua plusiu[m] ar-cen.

Septimum priuilegium: Ecclesia fruſit iure minoris, & Reipublicæ, ita ut omnia priuilegia Reipublicæ conceſſa, videantur conceſſa Ecclesiæ. Glo. & Panor. in c. Audiri. de in integrum refut. Gaudet etiam ecclesia iure Imperij, Glo. in c. 1. de immunit. Eccles.

Octauum priuilegium: Ecclesiastica vasa, vestes, cortinae, candelabra, & cetera ornamenta, quib[us] vitur in diuinis mysteriis, nequeunt ad viſus profanos conuerti. ca. qua semel. 17. qua. 3. c. Nulli licet, duo decima, qua. secunda, c. Li-gna. & sequen. De consecratione, distinc. prima quædammodum ipsa Ecclesia in profana loca conuerti non possunt. Et sicut hoc locum habet in Ecclesiæ, Oratorijs & Capellis Episcopi auctoritate fundatis, non in his, quæ quilibet sua priuata auctoritate diuinis viibus deputatis: sic etiam res Ecclesiæ, ut vasa, vestes, candelabra, & cortina faciliſſimis destinata, nequeunt profanis viibus deputati: secus vero est, si priuata tantum cuiusque auctoritate non sacrata ab Episcopo diuinis mysterijs inferuant. Teste antem Sylvestro, verbo immunitas, prima quæſione 3. vers. 17. Raynerius dicit, si Legatus Apostolicus, vel Archi-

episco-